

POSTANOWIENIE

Dnia 05 kwietnia 2022 roku

Sąd Rejonowy I Wydział Cywilny w G. w składzie:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08.03.2022r. sprawy

z wniosku A. T.

z udziałem P. T.

o podział majątku

postanawia:

I. Dokonać podziału majątku dorobkowego zgromadzonego w trakcie trwania ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej wnioskodawczyni A. T. i uczestnika postępowania P. T., powstałej wskutek zawarcia związku małżeńskiego w dniu 24.06.1995r. i zniesionej wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09.12.2019r sygn. akt VI RC 857/19, w skład którego to majątku wchodzi:

1. nieruchomość zabudowana położona w W. gmina G. ul. (...) o powierzchni 0,0280 ha zapisana w księdze wieczystej nr (...) o wartości 238.144 zł;
2. udział do 1/3 części we współwłasności nieruchomości niezabudowanej położonej w W. gmina G. ul. (...) o powierzchni 0,0174 ha, zapisanej w księdze wieczystej nr (...) o wartości 1.839 zł;
3. samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...) o wartości 3.500 zł;
4. zestaw wypoczynkowy mebli skórzanych o wartości łącznej 2.000 zł;
5. telewizor LG o wartości 800 zł;
6. stół kuchenny o wartości 80 zł;
7. krzesła kuchenne 4 szt. o łącznej wartości 140 zł;
8. stół niski tzw. ława o wartości 350 zł;
9. zegar szafkowy stojący o wartości 1.000 zł;
10. lustro w korytarzu o wartości 200 zł;
11. szafa w przedpokoju o wartości 500 zł;
12. łóże sypialniane o wartości 900 zł;
13. lodówka o wartości 100 zł;
14. komoda w sypialni o wartości 180 zł;

15. komplet mebli ogrodowych – stół i dwie ławy o łącznej wartości 1.000 zł;
16. komplet maszyn do produkcji sztucznych choinek, wiązanek, podkładów o łącznej wartości 2.000 zł

w ten sposób, że:

- a) przyznać na wyłączną rzecz wnioskodawczyni przedmiot opisany w pkt I.14
- b) przyznać na wyłączną rzecz uczestnika postępowania przedmioty opisane w pkt I.1 – I.13 oraz I.15 – I.16.

II. Zasądzić od uczestnika postępowania P. T. na rzecz wnioskodawczyni A. T. kwotę 126.186,50 (sto dwadzieścia sześć tysięcy sto osiemdziesiąt sześć 50/100) złotych tytułem dopłaty, płatną w terminie 3 (trzy) miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek zwłoki.

III. Ustalić wartość przedmiotu podziału majątku na kwotę 252.733 złotych.

IV. Znieść wzajemnie między zainteresowanymi koszty postępowania.

Sygn. akt I Ns 77/21

UZASADNIENIE

W. M. T. – wniosła o dokonanie podziału majątku dorobkowego, zgromadzonego w trakcie trwania ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej wnioskodawczyni z uczestnikiem postępowania P. T. poprzez przyznanie na rzecz uczestnika postępowania praktycznie wszystkich składników owego majątku (poza komodą i telewizorem) z obciążeniem uczestnika obowiązkiem dokonania spłaty na rzecz wnioskodawczyni.

Uczestnik postępowania – P. T. – przychylił się do wniosku co do zasady oraz do stanowiska wnioskodawczyni w zakresie przyznania elementów majątku dorobkowego na jego rzecz (z wyjątkiem telewizora) z obowiązkiem spłaty. Kwestionował jednak podane przez wnioskodawczynię wartości poszczególnych składników przedmiotowego majątku. Co do spłaty uczestnik domagał się rozłożenia jej na cztery roczne raty.

Sąd ustalił co następuje:

W. A. T. i uczestnik postępowania P. T. zawarli związek małżeński w dniu 24.06.1995r. Związek ten został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09.12.2019r. w sprawie VI RC 857/19.

dowód: bezsporne

W trakcie trwania związku małżeńskiego zainteresowani zgromadzili niżej wymienione przedmioty, wchodzące w skład majątku małżeńskiego:

17. nieruchomość zabudowana położona w W. gmina G. ul. (...) o powierzchni 0,0280 ha zapisana w księdze wieczystej nr (...) o wartości 238.144 zł;
18. udział do 1/3 części we współwłasności nieruchomości niezabudowanej położonej w W. gmina G. ul. (...) o powierzchni 0,0174 ha, zapisanej w księdze wieczystej nr (...) o wartości 1.839 zł;
19. samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...) o wartości 3.500 zł;
20. zestaw wypoczynkowy mebli skórzanych o wartości łącznej 2.000 zł;
21. telewizor LG o wartości 800 zł;
22. stół kuchenny o wartości 80 zł;

23. krzesła kuchenne 4 szt. o łącznej wartości 140 zł;
24. stół niski tzw. ława o wartości 350 zł;
25. zegar szafkowy stojący o wartości 1.000 zł;
26. lustro w korytarzu o wartości 200 zł;
27. szafa w przedpokoju o wartości 500 zł;
28. łóżko sypialniane o wartości 900 zł;
29. lodówka o wartości 100 zł;
30. komoda w sypialni o wartości 180 zł;
31. komplet mebli ogrodowych – stół i dwie ławy o łącznej wartości 1.000 zł;
32. komplet maszyn do produkcji sztucznych choinek, wiązanek, podkładów o łącznej wartości 2.000 zł

dowód: zeznania wnioskodawczynie k 207v-208

zeznania uczestnika k 208

odpis k 8-11, 14-15, 65-70

wypis k 16

opinia k 88-101, 107-162, 185-189

W. A. T. nigdzie obecnie nie pracuje, pobiera zasiłek dla bezrobotnych. Wynajmuje stancję. Zamierza wyjechać za granicę. Uczestnik postępowania P. T. mieszka w spornym lokalu wraz z synem. Prowadzi działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochody w granicach 3.000 zł netto (według oświadczenia). Nie posiada zobowiązań kredytowych.

dowód: zeznania wnioskodawczynie k 207v-208

zeznania uczestnika k 208

Sąd zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej skład majątku dorobkowego zainteresowanych, wartość owego majątku oraz sytuacja materialna stron. Powyższe ustalenia wynikają zarówno z treści bezsprzecznych dokumentów, opinii biegłych R. S. i K. P., jak i zeznań zainteresowanych.

Na uwagę zasługuje przede wszystkim brak jakichkolwiek zastrzeżeń stron do opinii biegłego R. S., który dokonał wyceny wartości ruchomości objętych postępowaniem. Uwzględniając dodatkowo fakt, że Sąd również nie dopatrywał się w owej opinii żadnych braków i błędów, które podważałyby opracowanie biegłego R. S., należało przyznać pracy biegłego przymiot fachowości i rzetelności. Tym samym opinia ta może w ocenie Sądu stanowić solidną podstawę orzeczenia.

Z kolei co do opinii biegłej K. P., to wstępnie spotkała się ona z opozycją ze strony wnioskodawczynie, która zarzuciła biegłej, że zaniżyła wartość spornej nieruchomości. Wobec tego biegła sporządziła opinię uzupełniającą, w której odniosła się do zarzutów wnioskodawczynie. Co istotne biegła podtrzymała swoją opinię pierwotną w całości, a opinia uzupełniająca została sporządzona w listopadzie 2021r. Strony nie zakwestionowały opinii uzupełniającej, co wskazuje na akceptację opracowania biegłej K. P.. Mając na względzie fakt, że opinie K. P. cechują się obiektywizmem i

przede wszystkim rzeczowym oraz merytorycznie uzasadnionym podejściem do zagadnienia wyceny przedmiotowej nieruchomości, Sąd orzekający w pełni podzielił wnioski zawarte w opinii i – podobnie jak w przypadku opinii R. S. – uznał, że może ona stanowić opokę postanowienia końcowego w sprawie.

Odnotować też należy, że w marcu 2022r. wnioskodawczynie domagała się sporządzenia nowej wyceny nieruchomości, powołując się na wzrost cen nieruchomości z uwagi na sytuację polityczną świata. Nie negując faktu, iż sytuacja polityczna na świecie jest zawiła, a nawet w ostatnim okresie dodatkowo skomplikowała się, wspomnieć trzeba, że ostatnia wycena spornej nieruchomości została wykonana cztery miesiące wcześniej, czyli pozostaje jak najbardziej aktualna. Warunki makroekonomiczne i gospodarka światowa zaś, jakkolwiek mają jakieś przełożenie na wartość nieruchomości w W., to jednak wnioskodawczynie nie wykazała (nawet nie uprawdopodobniła) by zaszły od listopada 2021 tak istotne zmiany bądź w samej nieruchomości, bądź w okolicy (np. odkrycie złóż ropy naftowej), które w sposób znaczący zweryfikowałyby ceny nieruchomości na tym terenie. W takiej sytuacji Sąd uznał, że sporządzanie kolejnych opinii w zakresie wyceny spornej nieruchomości spowoduje li tylko zwłokę w postępowaniu i wygeneruje dodatkowe koszty, nie przyczyniając się do poprawy wymiaru merytorycznego orzeczenia.

Wracając do meritum sprawy Sąd nie uwzględnił w spisie składników majątku wspólnego stron mebli kuchennych, albowiem meble te zostały wykonane pod wymiar kuchni i przede wszystkim zostały zamontowane na stałe w tejże kuchni. Stanowią zatem części składowe nieruchomości i zostały już jako takie wycenione wraz z nieruchomością. Podobnie rzecz się przedstawia z piecem c.o., który też niewątpliwie jest trwale związany z budynkiem i stanowi integralny element instalacji centralnego ogrzewania. Co więcej – nie może on być zdemontowany bez skutków dla tej instalacji – demontaż pieca (co oczywiste) spowodowałby de facto likwidację instalacji c.o. jako całości. O ile zatem taki piec przed zamontowaniem jest ruchomością, o tyle już po zainstalowaniu w budynku i podpięciu go do instalacji stanowi składnik budynku.

Kolejna kwestia, którą należało zauważyć to garaż „blaszak”. Wedle wnioskodawczynie garaż ten, posadowiony na nieruchomości osoby trzeciej (matki uczestnika) stanowi własność stron, bowiem kupił go uczestnik w trakcie trwania związku małżeńskiego. Odmienną wersję zdarzeń przedstawił uczestnik, który podał, że garaż został zakupiony przez jego matkę, która zresztą zleciła firmie zewnętrznej postawienie go na swoim gruncie. Dokonując oceny przynależności spornego garażu do majątku wspólnego stron Sąd dostrzegł zatem przede wszystkim fakt, że feralny garaż posadowiony jest poza nieruchomością zainteresowanych, a w toku postępowania zainteresowani nie przedstawili żadnych dowodów na to, by ów obiekt został nabyty ze środków wspólnych. Co więcej – wnioskodawczynie sama przyznała, że nie uczestniczyła w procesie zakupu garażu, a o miejscu postawienia się garażu dowiedziała się już po jego pojawieniu się. Wreszcie wnioskodawczynie przyznała, że swoje przekonanie o tym, że garaż należy do niej i byłego małżonka wywodzi stąd, iż nie słyszała, by rodzice uczestnika dokładali się do zakupu tego składnika majątkowego, a uczestnik wszelkie kwestie, nawet dotyczące małżeństwa stron uzgadniał po cichu ze swoją matką. W takiej sytuacji Sąd uznał, że oparcie się li tylko na przypuszczeniach i domysłach wnioskodawczynie co do tego, że to uczestnik, a nie jego matka, finansował postawienie garażu nie może stanowić podstawy do uznania garażu za składnik majątku dorobkowego stron, tym bardziej zważywszy na fakt, że ów garaż stoi na gruncie należącym do matki uczestnika.

Ostatnia kwestia to telewizor. Nie ulega wątpliwości, że zainteresowani dorobili się telewizora marki LG, a jego wartość została ustalona na kwotę 800 zł. Obie strony domagały się przyznania na ich rzecz owego przedmiotu, przy czym wnioskodawczynie podnosiła, że wprawdzie posiada telewizor, ale chciałaby go oddać synowi, a sobie zatrzymać drugi. Uczestnik z kolei podnosił, że sporny odtwarzacz wizji i fonii to jedyne dostępne dla niego urządzenie. Mając na uwadze fakt, że syn stron pomieszkuje z uczestnikiem, a uczestnik nie posiada żadnego innego odbiornika telewizyjnego Sąd uznał za zasadne przyznanie telewizora właśnie na rzecz uczestnika postępowania. Trudno bowiem uznać za sprawiedliwe, by wnioskodawczynie posiadała dwa telewizory, a uczestnik żadnego.

R. powyższe Sąd orzekł jak w pkt I., pamiętając wszakże o tym, że co do pozostałych przedmiotów zainteresowani zgodni byli co do sposobu podziału składników wspólnych. Mając na uwadze dokonany podział Sąd przystąpił do dokonania obliczenia wysokości dopłaty należnej wnioskodawczynie. Biorąc pod uwagę, że uczestnik otrzymał

przedmioty o łącznej wartości 252.553 zł, zaś wnioskodawczyni komodę o wartości 180 zł, dopłata dla wnioskodawczyni została określona na kwotę 126.186,50 zł.

Pochylając się następnie nad wnioskami zainteresowanych co do terminu dokonania powyższej dopłaty Sąd stanął na stanowisku, że najbardziej racjonalnym rozwiązaniem będzie ustalenie 3 miesięcznego terminu zapłaty. W ocenie Sądu bowiem sytuacja majątkowa zobowiązanego do spłaty uczestnika postępowania uniemożliwia mu dokonanie tej spłaty z bieżących dochodów, a to oznacza, iż w celu rozliczenia się z wnioskodawczynią P. T. będzie zmuszony do pozyskania odpowiednich środków finansowych ze źródeł zewnętrznych (instytucje finansowe, rodzina etc). To zaś implikuje wniosek, iż zasadnym jest odroczenie terminu płatności na okres, który umożliwi uczestnikowi postępowania zgromadzenie środków na zaspokojenie uprawnionej do spłaty wnioskodawczyni. Takim terminem jest - zdaniem Sądu – okres trzymiesięczny, który z jednej strony ułatwi uczestnikowi postępowania wywiązanie się z nałożonego nań obowiązku, a z drugiej – nie doprowadzi do pokrzywdzenia wnioskodawczyni choćby wskutek utraty siły nabywczej należnej jej spłaty. Przy określaniu owego terminu Sąd wziął również pod uwagę fakt, że wnioskodawczyni wystąpiła o dokonanie podziału majątku dorobkowego dopiero po ponad roku od orzeczenia rozvodu, a zatem ustalony termin 3 miesięcy nieznacznie tylko wpłynie na zwłokę w ostatecznym rozliczeniu stron.

O kosztach postępowania należało orzec po myśli art. 520 § 1 kpc, a to wobec stanowisk zajmowanych przez zainteresowanych w toku postępowania oraz istoty zasady ogólnej, wyrażonej we wspomnianym przepisie.